Ocorrências da palavra inops na coleção

ANTIQUITATES

Antiquitates - Libri memoriales

Antiquitates - Libri memoriales et Necrologia, Nova series

Antiquitates - Necrologia Germaniae Antiquitates - Poetae Latini medii aevi

Pesquisa

Palavras-forma: inop*

Resultados

Total: 85

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 2, pag. 40, vers.: 127

Poemata parva dedi famulus pro munere supplex, Exul, inops, tenuis poemata parva dedi.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 29, pag. 64, vers.: 1

Temporibus priscis pulix lacerasse potentes Dicitur, atque <u>inopes</u> dira podagre viros.

Paulus Diaconus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 51, pag. 80, str.: 6

6. Ferculorum alimentis famem pellit carneam, mentium suavis verbi depellit **inopiam**, gemina relevans ope miserorum viscera.

Agius Corbeiensis monachus, Epicedium Hathumodae

Poetae 3, pag.: 377, vers.: 219

Nam cunctis commune mori mortalibus extat, Nobis, iumentis, regibus et ducibus, Servis et dominis, **inopi** simul et locupleti, Iustis iniustis, sensibili insipidis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 176, vers.: 294

Plurima per plateas inopum tunc turba iacebat, Arege stipem rogitans clamore frequenti.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 184, vers.: 656

Est locus Oceano dictus cognomine Farne, Insula fontis <u>inops</u>, et frugis et arboris expers; Hanc petit intrepidus Christi bellator opimus, Contemplativos cupiens et carpere flores, Ipse deo soli solus servire sategit, Ne mundanus honor mentem mutaret alacrem.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 193, vers.: 1096

Intrans ergo locum districtis usibus aptum, Tunc <u>inopes</u> iussit per proxima compita quaeri, Per se pauperibus victum ut deferret egenis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 197, vers.: 1255

Qui curas <u>inopum</u> devotus semper agebat, Pauperibus tribuens devoto pectore gazas, Quas terris perdens, sibimet condebat Olympo.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 1, pag.: 200, vers.: 1397

Vir bonus et iustus, largus, pius atque benignus, Catholicae fidei fautor, praeceptor, amator; Ecclesiae rector, doctor, defensor, alumnus, Iustitiae cultor, legis tuba, praeco salutis, Spes <u>inopum</u>, orphanisque pater, solator egentum, Trux rigidis, blandusque bonis, durusque superbis: Fortis in adversis, humilis fuit inque secundis, Mente sagax, non ore loquax, sed strenuus actu.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 3, lib. 2, n. 24, pag.: 215, vers.: 1

24. Vir fuit iste dei paciens, moderatus, honestus, Moribus egregius, et in omni strenuus actu, Corde pius, humili mitis rigidusque superbo, Solator miseris, et **inops** sibi, dives egenis.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 9, pag.: 229, vers.: 1

Postquam primus homo paradisi liquerat hortos, Et miseras terras exul adibat <u>inops</u>, Exilioque gravi poenas cum prole luebat, Perfidiae quoniam furta maligna gerit, Per varios casus mortalis vita cucurrit, Diversosque dies omnis habebat homo.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 9, pag.: 230, vers.: 57

Ut sitiens liquidas frustra sibi somniat undas, Sic gazas mundi dives habebit inops.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 58, pag.: 272, vers.: 40

"Non illis dominus, sed pauper **inopsque** superbus, Nec te iam poteris per te tu pascere tantum, Ni tibi qui veniet cuculus alimonia praestet".

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 69, pag.: 288, vers.: 1

Dum primus pulchro fuerat homo pulsus ab horto In hanc, pro, miseram morte dolore diem, Infandi et gemuit condigna piacula facti Cum tota pariter prole salutis **inops:** Non tamen omnipotens bonitas dimiserat omne In miseros magnae iam pietatis opus, Plurima sed mitis lacrimis solacia nostris Attulit e caelis in bonitate sua.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 69, pag.: 288, vers.: 39

Hic etiam legitur hominis factura creati, Qualiter aut fugerit exul ab ore sacro; Impius aut frater sceleratam sanguine dextram Fraterno impleret cur pietatis **inops.**

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 80, 2, pag.: 300, vers.: 5

Unum opus amborum, dispar sed causa duorum; Ille pater mundi, hic habitator inops.

Alcuinus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 90, 16, pag.: 316, vers.: 3

Iste dei Christi mandata implevit amore, Pauperibus tribuens quidquid habebat inops.

Bibliothecarum et psalteriorum versus

Poetae 3, Nr.: III, 1, pag.: 244, vers.: 41

Denique dum superent gazae, dum larga facultas, Dum maiora inhies, dum utiliora roges, Da quod egent miseris, miserum defensio fito: Pauper egenus **inops** te miserante boet.

Bibliothecarum et psalteriorum versus

Poetae 3, Nr.: III, 10, pag.: 250, vers.: 25

Pauper egenus **inops** vidua orfanus anxius orbus - His aliisque datus est pater atque cibus.

Candidus Fuldensis monachus (Bruun Candidus), Vita Aeigili metrica

(BHL-2441) Poetae 2, pag.: 116, cap.: 25, vers.: 9

Hanc legem iure primi meruere parentes, Unius ob culpam hanc reges proceresque potentes, Dives, <u>inops:</u> dominus, servus; contractus, egenus; Insons, sonsque capit; nec habent discriminia finem, Laetifera haec rapidus usque dum fortis et ardens Ultimus ille dies nebulae clangoris et irae In commune rapit totum sub Tartara mundum.

Carmen de sancto Cassiano (BHL-1633)

Poetae 4, Lib.: 1, pag.: 188, vers.: 246

Undique conveniunt <u>inopes</u>, magni et mediocres; Quis sacer exorsus solio sic infit ab alto: "Cunctipotens genitor hominum rerumque repertor Vos fidei testes et spei robore fortes Consortesque sui quocirca nominis almi Iam fore concessit verbi nec lacte caretis, Viribus ut totis illum iugiter recolatis Cuncta refutantes, ipsum super omnia amantes, Prospera vitando et numquam perversa tremendo, Vobis edicam, repetens iterumque monebo: Eia, estote viri fortes nullumque paventes!

Carmen de sancto Quintino (BHL-7010)

Poetae 4, passio, pag.: 201, vers.: 89

Ast ubi sortilegum pondus suscepit iniquus, Saevit <u>inops</u> animi furiis bachatus acerbis, Insontes contra populos vibrando furoris Arma. Leo frendens quando dimittit in antris Ceu catulos dirae mestos famis anxietate - Per saltus nemorum currit, per rura solorum, Nancisci cupiens aliquid, de quo sacientur: Haud secus ille procax villas lustrabat et urbes Christicolum sitiens aliquem laniare cruentus; Denique, quotquot erant conspectibus obvia cuius Agmina sanctorum, nulli parcebat eorum

Carmen de sancto Quintino (BHL-7010)

Poetae 4, passio, pag.: 208, vers.: 357

Quid loquor, aut ubi sum? quae mentem amentia mutat?" Saevit <u>inops</u> animi merito donatus acerbo, Insipiens <...>

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 25, pag.: 306, vers.: 3

Hic **inopem** Christi duxit pro nomine vitam, Ut caelo socius fieret angelicus.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 25, pag.: 306, vers.: 5

Captivorum etenim studuit fore satque redemptor, Tutor egenorum atque pater inopum.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 80, pag.: 324, vers.: 3

Quam minime fovi - statuit ceu iussio vestra, Obone praeceptor, mansit nostraque voluntas - Pro magna <u>inopia</u>, quae nos depressit ab ipso Articulo nostrae susceptionis egenae; Tempore sicque meo puto semper adesse futura.

Carmina Centulensia

Poetae 3, Nr.: 163, pag.: 364, vers.: 3

Non aurum fulvum neque gemmae sunt mihi carae, Sed magnam <u>inopiam</u> cellula nostra tegit.

Carmina e cod. Paris. 8812

Poetae 6, Carm.: 1, pag.: 136, vers.: 24

Ad hoc cum studio cuncti concurrite festum, Omnis ovans aetas, pueri iuvenesque senesque; Currat anus, virgo, vitricus, noverca socerque, Garrulus et mimicus, bucco pariterque Pelignus, Pauper, egenus, <u>inops</u> pariter cum divite gaza, Dux ciliarcus et eximius cum semine regis Rex, regina, matrona potens cum paupere turba, Rusticulus, emptor seu venditor, ethnicus, exul, Advena, mendicus, peregrinus et incola terrae, Vocibus excelsis domino super omnia grates Solvite cantantes magno cum murmure laudem.

Carmina Salisburgensia

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 641, vers.: 1

Palma sacerdotum, rerum doctrina bonarum, Ecclesiae princeps, sidus in orbe micans, OLiuphramme, pater **inopum**, tutor miserorum, Omnia tu peragis, iusserat ut dominus.

Ermoldus Nigellus, Carmen in honorem Hludowici

Poetae 2, Liber IV, pag.: 79, vers.: 747

Hoc tibi, Caesar, opus stolida crocitante cicuta Porrigit Ermoldus exul, egenus, <u>inops;</u> Munere quippe carens, fero carmina pauca potenti, Divitiis liber offero namque melos.

Waltherus Spir., Passio Christophori

Poetae 5, Liber V, pag.: 54, vers.: 212

Stat rationis **inops** rodensque silentia secum Et tandem ad gladii capulum confugit acuti, Ultima quae rabido superest medicina furori, Haut aliter quam velivoli per cerula ponti Navita ducturus fragili moderamine lintrem Valde nobilium ditatam mole gazarum, Ac si forte poli faciem contristet Orion Omnia nimboso disturbans aequora vultu, Cum iam per tumidos volitant commercia fluctus, Quae iactura gravis summersit naufraga saxis, Fertur **inops** miserasque premens in pectore curas; Quod superest, magni succidet robora mali Sicque volens pavidae lumen defendere vitae Annabit medicum palmarum remige portum.

Galterius Spirensis, Vita Christophori prosa (BHL-1777)

Poetae 5, Prologus, pag.: 65, lin.: 10

Proinde sub tanti patronatus tirocinio aliquot annis, octonariae videlicet tantum quantitatis, scolaribus deditus agris inter multimodas contubernalium areas, cum aetatis **inopia** scientiaeque mihi moram fecisset ignavia, vix paucissimas arentium quasi stipularum aristas arripui.

Godeschalcus Orbacensis, Carmina

Poetae 6, Carm.: 1, pag.: 93, str.: 39

39. <u>Inops</u> panis, dives famis ut est piis oculis Alonge respectus patris, est donatus osculis, Amplexatus et benignis vehementer brachiis.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis (BHL-3458) Poetae 3, pag.: 429, lin.: 13

Huc accedit illud veritatis inexpugnabile argumentum, quo se vestra singularis prudentia contra emergentes forte querimonias circumspecta satis ratione tuetur: ne enim nostra inertia, quae suam sponte amplectitur caecitatem, velum sibi excusationis de ignorantia obduceret neve de praeceptorum <u>inopia</u> merito causaretur, id vobis singulare studium effecistis, ut sicubi terrarum magistri florerent artium, quarum principalem operam philosophia pollicetur, hos ad publicam eruditionem undecunque vestra celsitudo conduceret, comitas attraheret, dapsilitas provocaret.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis (BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 1, pag. 441, vers.: 90

Signabat trepidas et adhuc rationis egentes Consiliique <u>inopes</u> praetexta aptissima mentes, Dicta quod hanc Tyrio limbus praetexeret ostro Et super hanc adficta toreumata, Graeculus usus -A Grais traxere Itali -: index nobilitatis Hic tum cultus erat. Transcensa puertia postquam Vestibat teneras molli lanugine malas - Id bis octonos erat attrectasse decembres -, Cedebat praetexta togae patriisque coaevas Aptabant laribus puerilia munera bullas.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis (BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 5, pag. 492, vers.: 108

Constitit ante oculos subito producta puella Omnimodi sermonis **inops**, quam longa coaevi Cardine bis deno carpebant dampna silenti.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis (BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 5, pag. 497, vers.: 330

Tu modo quod potis est, **inopes** curare memento." Venturi cautus, quanquam non iure, minister Largiturque duos unumque in postera servat.

Heiricus Autissiodorensis monachus, Vita Germani Autissiodorensis

(BHL-3458) Poetae 3, Lib.: 6, pag. 515, vers.: 595

Multa dabant animos: amor et reverentia sancti, Plurima: materies, tum praeter cetera, quod me Et debere viro et nimium debere monebat Conscia mens rerum. Septennem ferme puellum Sancti servitiis me transscripsere parentes Et sensus **inopem** et cautae rationis inermem.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 11, pag. 174, vers.: 45

Haec quoque pauper inops, quamvis sis summus honore, Misit congesta; accipe mente pia.

Hrabanus Maurus, Carmina

Poetae 2, Carm.: 64, pag. 223, vers.: 3

Et pater ipse sedens expenso munere largus Sis <u>inopi</u>, semper hospitis esto memor.

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 286, vers.: 258

Ihesus item dicit luguberrima verba sequenter: "Ve vobis, dites, qui gazas nectitis amplas, Fulgida temporeae quae sunt solatia vitae; Nam post solamen non quibunt dedere vobis, Sed letamen abest perpes vestris animabus"; Ut psalmista prius praesaga voce kanebat: "Nullus enim gaza tenebrarum claustra tetrarum Cum nimia quibit penetrare profunda gehennae; Quia <u>inopes</u> gazae semper durabitis ultra", Hoc quia vox sacrae pronuntiat aeditionis: "Qui non dediderit res mundanas, nil habebit".

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 286, vers.: 273

Idcirco vobis iterum pronuntio dicens: Quisquis enim pandens mundanis brachia gazis Non fuerit miseris et egenis largus in orbe, Illa nec extendet censori premia poscens Praestanti cunctis seclo promissa futuro; Quin vario meriti verecundus discolor ore, Vanus, iners, reprobus, mancus, miser, aridus, inpar, Nudus, **inops**, pauper, vecors, egrotus et expers, Luridus et vacuus, nil opis possessor in altis, Longa trahens gemitu suspiria pectoris alto Parebit donante deo sua premia iustis.

Lios Monocus, Libellus sacerdotalis

Poetae 4, pag.: 291, vers.: 446

Idem rursus ait vates in codice vatum: "O miseri stolidique homines mala semper agentes, Fortunati etiam non, digni iure nec estis, Quis modo namque cupidine venditionis inique Spectra poli placeat pro sceptris vendere mundi, Lucis et expertes, <u>inopes</u> laetaminis at nunc Caelestique dei cultu ac pietate carentes Instabilis colitis fastus et numina saecli Omneque quod vobis spernentes debet haberi.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 639, vers.: 812

Denique quantum auri qualemque pecuniae amorem Christicolae primi tenuere, haec gesta probarunt: Quod sibi contulerat distractis venditor agris, Calcavere suis pedibus nec tangere dextris Dignati propriis **inopum** sparsere per usus.

Milo Morinensis episcopus, De sobrietate

Poetae 3, Poetae 3, Carm.: 3, 4, Lib. I, pag.: 640, vers.: 843

Quod super extat, <u>inops</u> capiat mendici, egenus, Crescat elemosinae culmus, sit largus avarus, Caelica terrestri mercentur praemia limo.

Milo Morinensis episcopus, Vita Amandi metrica (BHL-0333)

Poetae 3, carm. 1, 6, Lib. IV, pag. 609, vers. 495

Omnis in ecclesiam mundus sua munera defert: Ille nitet sensu velut auro, munus et alter Argenti eloquio portans candescit honesto Cantorumque chorus vocali concinit aere; Fertur ab hoc coccus gemino bis tinctus amore, Offert et torta, carnis maceratio bissum; Lignum incorruptum hic corpus gerit inmaculatum, Actibus ille piis ceu pulchro splendet olivo Perfususque bono ut timiamate fraglat odore: Ast ego munificis commixtus coetibus assum Pauper egenus **inops** trepidans confusus et angens, Qui fero nil placitum, quod in aram ponere fas sit.

Modoinus (Naso), Ecloga

Poetae 1, lib. 2, pag.: 391, vers.: 111

Gaudet omnis inops opibus divesque redundans, Annua sacratis celebrantes gaudia festis.

Passio Iustini martyris (BHL-4580)

Poetae 4, Nr.: 151, pag.: 847, str.: 45

45. Vides", inquit, "pater, quanto bono conpensabimus, Dum ex his, quae nos habemus, subvenimus **inopi**, Et idcirco, quod mendico datum est, non querere."

Passio metrica Petri et Pauli (BHL-6676)

Poetae 6, pag.: 131, vers.: 309

Mors non dissimilis Achitofel forte peremit Gutture constrictum sat pietatis inops.

Poeta Saxo, Annales de gestis Caroli Magni imperatoris

Poetae 4, Lib.: 3, pag.: 44, vers.: 563

Rex quoque natalem domini celebravit in aula Iam dicta, monachumque dehinc remeare volentem Absolvit, comitemque simul coniunxerat illi Zachariam, regali erat qui presbiter aule; Per quem magna locis misit donaria sanctis Atque viris **inopem** vitam ducentibus illic Et mala perpessis mundi sub nomine Christi.

Poeta Saxo, Annales de gestis Caroli Magni imperatoris

Poetae 4, Lib.: 5, pag.: 66, vers.: 489

Hac invitati fama cum partibus orbis De cunctis ad eum confluerent <u>inopes</u>. Non tamen in proprio satis exercere putabat Regno gratuite largitionis opus, Sed per legatos mittebat ad extera regna Christicolis crebro munera pauperibus: Quos aegyptus Alexandrique ex nomine dicta Urbs <u>inopes</u> habuit, iuvit eos opibus; Africa munificum Cartagoque senserat illum; Est experta satis largifluum Syria; Ad Hierosolimam seu cetera, quae loca Christi Gestis corporeis sanctificata manent, Sepius indiguis donanda fidelibus auri Misit et argenti pondera non modica.

Rhythmi computistici

Poetae 4, Nr.: 114, pag.: 684, str.: 16

16. Ac per istam sui semper incrementi copiam Breviorum longiores compensant inopiam.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 1, pag.: 166, vers.: 13

Quo pastore pio laetatur filia Sion, Exultant variis dives inopsque modis.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 56, pag.: 214, vers.: 9

Non confundantur mites te principe pacis, O fili David, o Salemone prior; Sed confundantur mendosi daemonis arma, Quis **inopes** contra sibilat aspis oves.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 58, pag.: 215, vers.: 17

Si durus sermo meus, Assit mihi Lieus: Dives **inopsque** gaudet Nam vestra pietate.

Sedulius Scottus, Carmina

Poetae 3, Carm.: II, 78, pag.: 228, vers.: 23

Cuius nobilitas in vobis, optima Berta, Claret in exemplis, moribus atque bonis: Congaudet populus simili te prole parentis, Exultant variis dives **inopsque** modis.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 10, pag.: 465, vers.: 39

Hic bona parva putat magna, et mala plurima nulla: Se cum vult alios fallere, fallit inops.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 495, vers.: 51

Pauperis ad causam concurrite sive pupilli, Et miser et pronus iustificatus eat; Vos <u>inopes</u> manibus peccantum demite diris", Hinc proxila stilo talia plura canit.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 502, vers.: 313

Iudicis ingenium cito turbat munere dives, Hoc quia ferre nequit, it tremebundus inops.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 507, vers.: 541

Mille greges redeant tibi quamquam armentaque mille, Finitimusque tuam nemo coartet humum, Omnibus ipse carens inamati tegmina busti Rebus <u>inops</u> rerum pauperiora petes.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 509, vers.: 595

I cito, fare, puer, de pluribus elige quosdam, Qui loca finitimis non propiora colunt, Proque suis causis istic venere, vel illos, Qui quamquam prope sint, plebs tamen extat **inops**.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 515, vers.: 881

Ille ego sim, redimam miserorum qui agmina multa, Ille ego sim, plures qui cruce, clade levem; Quem turba infelix lacrimosis spectet ocellis, Cernere quemque tremens coetus anhelet <u>inops</u>, Quo viso repetant prope mortua corpora vires, Spes visu crescat his et utrimque calor.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 516, vers.: 893

Namque <u>inopum</u> curam recinat pars ultima habendam, Cui prior artis erat cura tenenda cani.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 516, vers.: 913

Non opibus spolietur inops, non crimine falso Addictus censum det miser ipse suum.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 28, pag.: 517, vers.: 941

Debita qui semper tibimet laxanda precaris, Hoc <u>inopi</u> facito, quod petis ipse deo, Ne tua si miserum levet indulgentia nullum, Cum petis hanc, eius destituaris ope.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 45, pag.: 543, vers.: 23

Sic Proteus verum, sic iustum Virgo repingit, Virtutem Alcides, furtaque Cacus inops.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 51, pag.: 552, vers.: 15

"Sellae", ait, "adiunctis collo revehendo lupatis Sarcinulisque aliis ibat onustus inops.

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 72, 1, pag.: 563, vers.: 15

Exul, inops, pauper, tristissimus, anxius, egens, Spretus et abiectus est ubi sive dolens".

Theodulphus Aurelianensis episcopus, Carmina

Poetae 1, Carm.: 73, pag.: 570, vers.: 19

Audisti antiquos verbis ita ludere amicis, Saepe etiam didici hoc et ab ore tuo, Musarum quod <u>inops</u> norit non antra poeta, Sed dici de me hoc quoque iure potest.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 429, vers.: 12

Cumque Columba volens perfecto tramite vitae Iussa redemptoris complere, ut linqueret omne, Quod ligat in terris vacuas per lubrica mentes, Iret inops mundi peregre, comes impiger illi Gallus adest. Francos adeunt, perstare rogantur, Exoptant vastis secreta habitacula silvis, Quo solo servire deo cessante tumultu Libertas secura queat; dat regia pulchrum Silvicolis censura locum, fit maxima fructus Fertilitas sancti. Sed, quae male depulit Adam Sedibus antiquis, nativo infecta veneno, Femina praeclaros pellit de sede colonos, Brunni-secunda mali Zezabel cognominis-hilda, Cuius ad omne malum rumor per saecula durat.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 440, vers.: 431

Iste quidem solitus fuerat levita Iohannes Pauperibus Christi gratis solamina ferre Atque iuvare **inopes** et sustentare misellos.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 443, vers.: 570

Actibus egregiis clarescit gratia Christi, Quae e celsis humiles, e parvis efficit altos, Elatos spernit, contempnit valde superbos, Respicit atque **inopes**, subiectos ditat egenos: Haec dignata fuit Gallo servare decorem Virtutis tantae, quem noverat esse ministrum Iustitiae, ut captam sanaret mente puellam, Daemone quae graviter doluit possessa superbo.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 447, vers.: 713

Quapropter miserere <u>inopis</u>, miserere tuimet, Et quod nunc restat laetus largire libenter.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 461, vers.: 1304

Talia scitanti responsum est talibus orsis: "Est nobis tantum farris sextarius unus Concussi, videas caute, karissime pastor, Utrumnam valeat modicum vel sumere quisquis, Unde parum constat." Quo dicto Gallus ad ista Respondit: "Fili, potis est super ardua virtus In vastis heremi symphosya ferre benigna, Haud **inopes** dominus linquit sua iussa sequentes, Dapsilis est quoniam, cunctis miseratur egenis.

Vita Galli metrica (BHL-3253)

Poetae 2, Carm.: 6, pag.: 462, vers.: 1336

Esuries numquam domini superabit amicos, Quin potius convicta iacet, tremit atque fatiscit; Insperata solet convivia ferre beatis, Est **inopum** qui sola salus, solamen et unum.

Vulfinus Diensis episcopus, Carmen de Marcello (BHL-5247b)

Poetae 4, pag.: 975, vers.: 361

Neve gravi populus luctu post funera cunctus Pontifice orbatus afficeretur **inops**, Post obitum recubant eius quo membra sepulchro, Copia virtutum fulget et alma salus.

Vulfinus Diensis episcopus, Carmen de Marcello (BHL-5247b)

Poetae 4, pag.: 975, vers.: 369

Ore patrem genitrix tristi vocat anxia prolem Orsaque devote talia fecit **inops:** "Compositum feretro corpus sine gressibus aegrum Marcelli ad tumulum quaeso referte meum!"

Vulfinus Diensis episcopus, Carmen de Marcello (BHL-5247b)

Poetae 4, pag.: 975, vers.: 377

Haec oculis capta aeternis damnata tenebris Carcere perpetuo vincta luebat inops.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 3, Visio Wettini, pag. 314, vers.: 334

Hac ratione alios neque se defendere possunt, Peste fameque **inopem** possent solarier orbem, Si tota virtute deo sua lucra referrent.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 56, pag. 402, vers.: 27

Tu refoves inopes, quoque das bonus optima quaeque, Accipiasque simul gaudia perpetua.

Walahfridus Strabo, Carmina

Poetae 2, Carm.: 5. De diversis rebus, Carm.: 65, 1, pag. 407, vers.: 7

Mentis <u>inops</u> partes dum se versaret in omnes, Clementis domini rite petebat opem, Cum subito illius mestos pro tempore sensus Nescio quae docuit vis, ubi furta forent, Quodque domus medio, quae cappae ex nomine dicta est, Pertenui codex esset opertus humo.